

ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ว่าด้วย การรักษาวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การรักษาวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๗๙ แห่งข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๗ สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๘๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การรักษาวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ห้ามมิให้พนักงานมหาวิทยาลัยอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัย รวมทั้งคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

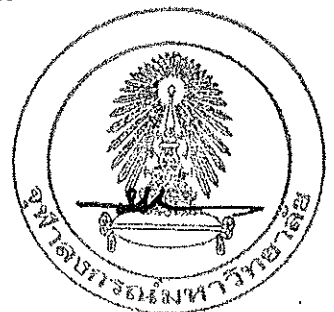
ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานมหาวิทยาลัยคนใดกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศมหาวิทยาลัย รวมทั้งคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของมหาวิทยาลัย จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควรตั้งแต่สามวันทำงานขึ้นไปติดต่อกัน ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

การรายงานโดยปกปิดข้อความหรือการไม่รายงานข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงาน

เท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติงานด้วยกัน

การล่วงเกินหรือคุกคามทางเพศ หรือการกลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรงต่อผู้ร่วมปฏิบัติงาน นิสิต หรือผู้ติดต่อมหาวิทยาลัย เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการเพื่อหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน การกระทำความผิดดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๘ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องรักษาชื่อเสียงของตน ของมหาวิทยาลัย และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

การประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างใดถือเป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๐ การสอบสวนหรือการดำเนินการทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้พิจารณาความผิดวินัยพนักงานมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๑ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม และดำเนินการส่งลงโทษตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัย